

GAZETA HÂRTIBACIULUI

PUBLICAȚIE LUNARĂ A ASOCIAȚIEI „VALEA HÂRTIBACIULUI” ÎN COLABORARE CU PRIMĂRIA ORĂȘULUI AGNITA

„Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă” Marcu, 10.44

NUMĂRUL 108, MAI 2015
APARE LA AGNITA - PREȚ: 1 LEU

Din SUMAR

De la Poliție ...

- pag. 2

Tren cu abur pe Valea Hârtibaciului

- pag. 2

Un îndemn: fii precum alina

- pag. 2

Promovarea patrimoniului imaterial, în dezbatere

- pag. 2

Cu Mărgelatu prin Viena

- pag. 3

Odă primăverii - un vals al gândurilor înflorite ...la Agnita

- pag. 4

Din tainele școlii...

- pag. 4

Strop de fericire de la Crăioasa anotimpurilor

- pag. 4

ORTODOXIA PE VALEA HÂRTIBACIULUI

- pag. 5, 6

Credința, condiție a mântuirii subiective

- pag. 5

Interviu minunat cu un calugăr cu har

- pag. 5, 6

JERTFA CREȘTINĂ-RECUNOȘȚINȚĂ ȘI DAR

- pag. 5, 6

Rusalii

Maria-Daniela Lorinczi

- pag. 6

FOAIE VERDE TREI SMICELE, Culese de prof. Mircea Drăgan - Noiștețeanu

- pag. 7

VERSURI ȘI FLORI

- pag. 7

Epitaf pe o bornă de cale ferată
Nicu Ganea

- pag. 7

Gustul focului

Gelu Baci

- pag. 7

Casa noastră

Ioan Gligor Stopiță

- pag. 7

STINGER

Ioan Gyuri Pascu

- pag. 7

AGNIȚENII LE-AU DĂRUIT EROIILOR CÂNTECE ȘI FLORI

După ce s-a încheiat Sfânta Liturghie a dublei sărbători, Sfinții Împărați Constantin și Elena și Înălțarea Domnului, clopotele bisericilor ortodoxe din Agnita au sunat din nou și un sobor de preoți, urmați de credincioși, au purces spre Parcul Eroilor „Axente Lene” pentru a completa sărbătorile creștine cu cea laică, dedicată celor ce și-au dat viața pentru țară și neam, Ziua Eroilor.

În fața monumentului, corul „Sfântul Nicolae” a intonat Imnul Național și apoi Imnul Eroilor, pe ritmul căruia instituțiile din oraș au depus coroane de flori pe soclul unde sunt scrise în piatră numele agnițenilor căzuți la datorie în cele două războaie.

A urmat oficierea unei slujbe religioase, pentru pomenirea tuturor eroilor, a tuturor celor care de-a lungul devenirii noastre istorice au murit pentru nemurirea neamului.

După săvârșirea slujbei religioase, Protopopul Mihai Naicu a vorbit despre istoria noastră, despre principalele evenimente care au dus la realizarea României și la libertatea ei, toate presărate de sacrificiul suprem al eroilor.

A vorbit apoi Ioan Dragoman, Primarul orașului Agnita, care a subliniat faptul că respectul și cinstirea eroilor trebuie cultivată în sufletul copiilor, pentru ca generațiile următoare să nu-i uite pe cei care au dat jertfa supremă pentru libertate.

I.Bârsan

PENTRU TINERII HARNICI ȘI SUFLETIȘTI

O tabără de lucru cu voluntari va avea loc între 31 mai - 5 iunie pe cei 7 km de linie dintre Cornățel și Hosman pe calea ferată îngustă Sibiu - Agnita. Scopul este de a consolida calea ferată pentru a permite circulația unui tren cu abur în septembrie, cu ocazia Zilelor Mocăniței. Lucrările vor include înlocuirea traverselor uzate, burarea terasamentului, strângerea buloanelor și tirfoanelor, reparația podurilor și completarea terasamentului cu piatră spartă. Ajutor prețios și expertiză vor oferi englezii de la SARUK și Track Systems UK, în timp ce pentru voluntarii Asociației Prietenii Mocăniței va fi un bun stagiu de pregătire. Vrei să vii și tu?

Prietenii Mocăniței

„Lecția de pictură ...ALTFEL”

În cadrul expoziției de pictură „O lume minunată. Poezii pentru copii” de la Casa de Cultură din Agnita preșcolarii și elevii au avut ca sarcini didactice: să recite versurile expresiv, să identifice pictura potrivită de pe panou. Pentru „Lecția de pictură ...ALTFEL” am folosit ca material didactic o umbrelă uriașă colorată în roșu, galben, albastru și verde. Cu ajutorul acesteia copiii au recunoscut și enumerat culorile, au specificat care dintre petele cromatice lipsesc și le-au denumit, au asociat culorile cu obiecte sau fenomene din lumea care ne înconjoară. În final au interpretat cântecul „Culorile se ceartă”(muzica și text Raluca Andrei) s-au implicat activ la menținerea nuanțelor în aer fluturând umbrela arătând importanța culorilor în viața noastră.

„Voi, culorilor, sunteți atât de nesăbuite. Vă certați care este cea mai bună, fiecare încercând să fie deasupra celorlalte. Nu înțelegi că fiecare în parte ați fost făcute cu un scop special, fiecare este unică și diferită? Luați-vă de mâini și urmați-mă!” Făcând ce le spuse ploaia, culorile se apropiară și se luară de mâini. “De acum încolo”, zise ploaia, “când plouă, fiecare dintre voi se va întinde de-a lungul cerului

într-un superb semicerc colorat. Curcubeul va fi un semn al păcii și al speranței.” (Povestea curcubeului)

Organizator: profesor Cernea Marinela de la Școala Gimnazială „G.D.Teutsch” Agnita

Paradă eco, de Ziua Internațională a Biodiversității

Vineri, 22 mai, pe la orele prânzului, agnițenii au fost întrerupți preț de o oră din forfoteala și zumzetul specific unei obișnuite zile de târg: Parada costumelor eco, organizată cu ocazia Zilei Internaționale a Biodiversității, de către Școala Gimnazială „G.D. Teutsch” Agnita. 200 de elevi din clasele I-IV, costumați în materiale reciclabile și purtând pancarte realizate de ei, însoțiți de 14 cadre didactice, au scandat pe străzile orașului: „Învățăm la Școala Teutsch / În Română și în Deutsch. / Am venit să reciclăm / Planeta să o salvăm!” La coloana celor mici s-au alăturat 40 de elevi din clasele V-VIII, care, asumându-și rolul de ambasadori eco, au împărțit curioșilor 100 de pliante scrise și desenate de copii, cu sfaturi privind reciclarea deșeurilor reciclabile.

Ce legătură au deșeurile cu biodiversitatea? Organizația Greenpeace estimează că peste un milion de specii de animale mor anual datorită sufocării cu pungă de plastic sau a intoxicației cu produșii toxici rezultați din degradarea acestora.

(continuare în pagina 3)

Tren cu abur pe Valea Hârtibaciului

Cine suntem?

Suntem un grup de tineri voluntari, cu vârste cuprinse între 22 și 41 de ani, de profesii diferite (studenți, arhitecți, programatori, istorici, avocați, șoferi de camion, etc.), susținuți de autoritățile locale și de entuziaști britanici, care din vara lui 2008 ne adunăm în timpul liber pentru a ne distra lucrând la calea ferată.

Principalul nostru obiectiv este conservarea și restaurarea treptată a patrimoniului căii ferate înguste care leagă orașele Agnita și Sibiu. Asta implică lucrări de întreținere cum ar fi erbicidarea, curățirea liniei de arbuști, înlocuirea traverselor deteriorate, întreținerea podurilor, întreținerea și restaurarea clădirilor, restaurarea materialului rulant și relația cu localnicii, în același timp încercând prevenirea furturilor.

Până acum am reușit, printre altele, diminuarea furturilor și distrugerilor, restaurarea câtorva clădiri ale căii ferate, curățirea liniei și completarea unora dintre elementele lipsă de prindere a șinelor, construirea unui adăpost pentru vagoane și restaurarea caroseriei unui vagon de călători. Totodată, în 2010 am organizat centenarul căii ferate aducând un tren cu abur pe șinele mocăniței, iar de atunci plimbăm turiștii cu drezinele pe care ni le-am construit singuri.

Pe lângă muncă, știm să ne și distrăm. Facem excursii cu tematică feroviară, schimburi de experiență cu voluntari de la căi ferate din străinătate, organizăm expoziții foto, mese rotunde, străngeri de semnături, concursuri cu copii și am făcut chiar și un flash mob.

Ce vrem să facem?

În weekendul 26-27 septembrie 2015 vrem să sărbătorim Zilele Mocăniței aducând din nou un tren cu abur, de data asta pe cei 7km de linie dintre Cornățel și Hosman.

Deși în prezent circulăm pe acest tronson cu drezinele noastre, pentru a suporta greutatea unui tren va trebui să înlocuim câteva sute de traverse putrezite, să completăm elementele lipsă de prindere a șinelor, să recondiționăm două poduri, să dezgropăm o trecere la nivel asfaltată și să completăm terasamentul cu piatră spartă. La acestea se adaugă închirierea locomotivei cu abur și logistica de transport, construirea rampelor de descărcare a materialului rulant și organizarea evenimentului. Calea ferată este totodată declarată monument istoric, iar acțiunile de mai sus vor contribui la restaurarea acestuia.

Evenimentul se vrea a fi primul dintr-o serie care se va desfășura anual și care va aduce un beneficiu imediat agenților economici din zonă, pe termen mediu va reduce furturile prin conștientizarea localnicilor și va crește gradul de implicare a autorităților, iar pe termen lung

va contribui la reabilitarea mocăniței și la dezvoltarea turistică a văii Hârtibaciului. Acțiunile din cadrul proiectului vor permite desfășurarea evenimentului și în anii următori, permițându-ne ca în viitor să ne concentrăm pe materialul rulant.

Cum vom folosi fondurile primite? (5.400 RON)

Cu fondurile strânse prin această campanie vom achiziționa traverse, material de prindere a șinelor, piatră spartă și vom plăti un contractor pentru dezgroparea și reamenajarea unei treceri la nivel cu șoseaua.

Acest proiect va fi finanțat doar dacă va strânge RON 5.400 până în 01/06/2015

Poți urmări progresul proiectului pe pagina noastră de Facebook:

<https://www.facebook.com/AsociatiaPrieteniiMocanitei>

Vă mulțumim și vă așteptăm la Zilele Mocăniței!

De la Poliție ...

Cum vine vremea bună, cum anumite personaje încep să adulmece posibilitatea unei „afaceri” care le iese dintr-o casă nesupravegheată sau nelocuită, o anexă gospodărească puțin mai îndepărtată de zonele locuite sau un șantier în lucru. Doar, bani, se pot face din orice ...

Așa au gândit probabil cei care, în Alțina, au profitat de lipsa de acasă a proprietarului și de faptul că acesta nu a încuiat ușa și au sustras bunuri în valoare de aproape 300 lei. Sau cei care, în Merghindeal, de la o pensiune din afara orașului au sustras utilaje de construcții de peste 1.000 lei. Tot de aproape 1.000 lei a fost paguba și la Școala din Nocrich unde doi minori au fost depistați în interiorul instituției în timp ce se îndeletniceau cu răvășitul și distrusul lucrurilor din școală. Paguba cea mai mare s-a înregistrat la Agnita unde, dintr-un loc de depozitare, au fost sustrate unități de calculator și dispozitive periferice de aproape 2.000 lei.

În ultima vreme, pe drumurile publice de pe Valea Hârtibaciului, controalele rutiere au devenit o prezență obișnuită. E drept, au și rezultate. Astfel, la Stejărișu a fost depistat G.S. de 24 de ani din Ruja care conducea un moped înregistrat dar fără a poseda permis de conducere. La Retiș a fost depistat S.N. de 66 de ani din Retiș care conducea un motocicletă înregistrat la Brădeni dar fără să posede permis de conducere și având o îmbibație alcoolică de 0,25 mg/l alcool în aerul respirat iar la Agnita C.C. de 33 de ani din Agnita, conducea un autoturism având o îmbibație alcoolică de 0,81 mg/l alcool în aerul respirat. „Campionul” acestor controale a fost O.M.I. de 30 de ani din Vărd, care a fost depistat conducând un tractor rutier care nu avea plăcuțe de înmatriculare sau înregistrare, fără a avea permis de conducere și fiind sub influența alcoolului - 0,18 mg/l alcool în aerul respirat.

Se pare că temperaturile ridicate din ultima vreme au făcut să clocotească sângele în unii dintre concetățenii noștri. Nu ne putem explica altfel cum de s-a pornit o altercație, ce a avut loc în Coveș, între șase persoane. Da ... ați citit bine. șase persoane! Doi agnițeni, M.L. de 38 de ani și D.M.N. de 29 de ani, s-au deplasat în Coveș unde au oprit un atelaj hipo în care se aflau patru coveșeni: C.I. de 20 de ani, Z.C.D. de 17 ani, A.I.R. de 19 ani și V.P.E. de 15 ani. De la câteva vorbe de ocară și acuzații schimbate între cele două părți s-a iscat o altercație în urma căreia toți cei aflați în căruță au ajuns la spital cu răni provocate de un obiect ascuțit, numitul C.I. fiind într-o stare destul de gravă. Cercetările continuă, așteptându-se rezultatul Institutului de Medicină Legală în vederea încadrării faptelor.

Vă mai facem cunoscut că la Birghiș a fost găsită o persoană decedată la domiciliu, cunoscută fiind ca suferind de diabet iar la Agnita, în exteriorul orașului în apropierea unei anexe gospodărești, a fost găsită o altă persoană decedată. Nu au fost găsite urme de violență pe nici una dintre aceste persoane și se așteaptă rezultatul expertizei medico-legale în vederea continuării cercetărilor.

În speranța că evenimentele la care să fie necesară prezența poliției vor fi tot mai rare vă asigurăm că polițiștii de pe Valea Hârtibaciului vor fi ...

... Mereu alături de dumneavoastră!

Un îndemn: fii precum albina

Când un domn cu multă carte încearcă să îți spună câtă deșteptăciune a adunat și adună omul în mintea lui, el va apela, de cele mai multe ori, la expresia a tot cuprinzătoare pe care o presupune Enciclopedia Universală. Acesta ar fi prototipul intelectualului modest. Însă, vrednicul și omenosul țaran-plugar român îți va da un exemplu mult mai simplu și mult mai convingător. El te va duce în prisaca lui, lăsând-o pe micuța albină să-ți explice ce înseamnă **deșteptăciunea, familia, copilăria, tinerețea, bătrânețea, hârnicia, curățenia, perseverența, punctualitatea, buna rânduială, cinstea, echitatea, corectitudinea, chibzuința, diviziunea muncii, respectul față de regină, eficiența economică și productivitatea. Toate la un loc regăsindu-se în întreaga comoară a stupului, constând din miere, polen, lăptișor de matcă, apilarnil, propolis, păstură, embrioni și larve de matcă, ca și în fagurul de ceară, iar mai nou în captarea, imbutelierea și folosirea spray-ului cu aer de stup în vindecarea și ameliorarea afecțiunilor respiratorii la omul asmatic.** Și când te gândești că toate aceste bunătăți și beneficii de sănătate omul le obține fără să o „deranjeze” prea mult pe vrednica albină!

Numai că în proverbialul său neastâmpăr, același om a mai găsit și alte câteva trebuințe în folosul lui. Chiar și cu riscul sacrificării vieții nevinovatei și harnice albine: utilizarea larvelor de puiet pentru conținutul lor ridicat în proteine, cu efecte benefice în combaterea anemiilor și a stresului, iar veninul, din înțepătura acului de albină, în tratarea unor afecțiuni neurologice și reumatice.

Sibiu, luni, 9 martie 2015

Ioan Vulcan-Agniteanul
(ioan.vulcan@yahoo.ro)

Promovarea patrimoniului imaterial, în dezbatere

Duminică, 26 aprilie, Asociația Grupul de Acțiune Locală Microregiunea Hârtibaciului a fost gazda primului eveniment din cadrul proiectului „Cooperare pentru promovarea patrimoniului cultural”, derulat în parteneriat cu Asociațiile GAL Podișul Mediașului și GAL Dealurile Târnavelor. În cadrul evenimentului începând cu data de 25 aprilie a avut loc un veritabil târg meșteșugăresc, urmat, în data de 26 aprilie de un spectacol ce a reunit 7 ansambluri folclorice din cele trei microregiuni. Cu tema „Patrimoniul imaterial”, conferința pentru promovarea patrimoniului, susținută în sala de ședințe a Primăriei Agnita a adus în fața auditoriului teme extrem de importante de dezbătut, precum multiculturalitatea, sau păstrarea valorilor rurale.

Asociația GAL Microregiunea Hârtibaciului a invitat în cadrul conferinței patru specialiști în domeniu: Mihaela Nevodar, muzeograf și director al Muzeului Agnita, Eugen Vaida, arhitect - Director al Asociației Monumentum, Dorin Boilă, arhitect, reprezentant al Direcției de Cultură și Patrimoniu și profesorul Mircea Drăgan, etnolog și folclorist.

Specialist al muzeului intercultural de la Agnita, Mihaela Nevodar a susținut prezentarea elementelor prin care Valea Hârtibaciului păstrează încă multe dovezi din care reiese interculturalitatea zonei.

Eugen Vaida a explicat la rândul său auditoriului ce presupune conservarea patrimoniului și care sunt direcțiile principale pentru realizarea acestui obiectiv.

Ideea arhitectului Vaida a fost continuată de prezentarea colegului arhitect, Dorin Boilă. Invitații au putut să afle care sunt modelele de bună practică pentru păstrarea identității culturale a zonelor

rurale de la arhitectul Dorin Boilă. Acesta a susținut o prezentare a informațiilor culese din activitatea sa.

Profesorul Mircea Drăgan a făcut deliciul invitaților prin prezentarea mai multor obiceiuri și tradiții pe Valea Hârtibaciului. Drăgan a cântat câteva versuri din cântecele populare culese de-a lungul carierei.

Dezbaterea s-a încheiat cu discuții informale despre temele propuse de vorbitori și proiectele viitoare pe care GAL Microregiunea Hârtibaciului și le propune în vederea prezervării și promovării patrimoniului cultural, pentru etapa de finanțare 2014 -2020.

Proiectul celor trei parteneri GAL își propune promovarea și conservarea patrimoniului cultural, material și imaterial, din teritoriile GAL Microregiunea Hârtibaciului, GAL Podișul Mediașului și GAL Dealurile Târnavelor. Obiectivul propus va fi îndeplinit prin organizarea mai multor evenimente, atât debateri cât și spectacole cu specific folcloric, sau târguri ale producătorilor tradiționali din cele trei teritorii: Hârtibaciului, Podișul Mediașului și Dealurile Târnavelor.

Proiectul „Cooperare pentru promovarea patrimoniului cultural” va continua cu evenimente similare, programate la Dumbrăveni și Biertan, în 9-10 mai și respectiv 23-24 mai 2015. Bugetele cooperării celor trei teritorii, finanțate prin Axa Leader, Măsura 421, PNDR însumează aproximativ 86.000 de euro.

Elena Curcean,

Manager ASOCIAȚIA „GRUPUL DE ACȚIUNE LOCALĂ MICROREGIUNEA HÂRTIBACIULUI”

Cu Mărgelatu prin Viena

Astfel și-a titrat postarea pe Facebook unul dintre participanții la proiectul școlar derulat de curând.

„Școala altfel” a însemnat pentru elevii de la secția germană a Școlii Gimnaziale „G. D. Teutsch” din orașul nostru o frumoasă și interesantă experiență: în perioada 7 – 12 aprilie 2015 ei au participat la un proiect de parteneriat cu o școală din Austria. Meritul realizării acestui parteneriat l-a avut, în primul rând, Dr. Liselotte Renkin, o veche prietenă a școlii noastre care a și predat câțiva ani la noi în școală. Aceasta s-a implicat constant în proiecte comune româno-austriece, a găsit sponsori pentru copii cu posibilități materiale reduse, a organizat excursii ale austrieților în România, a ținut conferințe în Austria despre România etc. În al doilea rând, foarte importantă a fost organizarea cazării și a activităților din Austria realizată de profesoarele Stefanie Neid, Regina Gossinger, Martina Hirschbuchler de la No.1 Hauptschule din Wolkensdorf – Austria. Cu birocrăția românească și cu pregătirea deplasării au avut de luptat profesorii Marina Floriță – directoarea școlii – Varga Ioan și Gull Inge. Am primit sponsorizări de la farmacistul Naicu Ieronim și de la doamna Liselotte Renkin. Datorită lor am putut realiza un cost al transportului per/elev mai scăzut, astfel că au putut beneficia de această deplasare și elevii fără posibilități materiale.

În ziua de 7 aprilie, la ora 6 era agitație mare în fața Poștei din Agnita; era lume neobișnuit de multă pentru această oră matinală, venită să-și conducă copiii la autocar. După îmbrățișări, ultimele sfaturi și luări de rămas bun, pornim în noua aventură, 24 de elevi și trei cadre didactice (Varga Ioan, Gull Inge și Boltres Reinhard). Călătoria s-a desfășurat fără evenimente nedorite, dacă uităm faptul că, la granița cu Ungaria, toți am fost obligați, pe frig și vânt, să coborâm din autocar și să ne aliniem cu pașaportul în mână în fața vameșului maghiar.

Am ajuns la Wolkensdorf în seara aceleiași zile; am fost așteptați de profesori și elevii însoțiți de părinți de la școala din Wolkensdorf; copiii au fost repartizați la familii.

În zilele de miercuri și joi am avut un program complex: dimineața – participare la orele de curs, după-amiază – vizite la obiective turistice. Copiii noștri veneau împreună cu copiii-gazdă la școala la care aceștia învățau; erau trei școli diferite. Orele începeau la 7.40, iar primele două ore erau fără pauză între ele. La ora 12 luam masa care era pregătită într-una dintre școli – de către elevii și profesorii de gospodărie. Au fost și mâncăruri mai puțin obișnuite în meniul nostru zilnic, cum ar fi supe-creme sau spaghetti. Fiecare elev a intrat la orele la care participa elevul-gazdă, astfel că elevii noștri au asistat la ore de matematică, germană, engleză, muzică, sport, biologie, fizică etc. Toți am fost impresionați de dotarea materială a școlilor respective, de la clădire până la materialele necesare lecțiilor. Fiecare clasă este dotată cu un bogat material didactic și mijloace

audio-vizuale. În funcție de caracteristicile claselor, există profesori de sprijin, astfel că, la unele ore erau și trei profesori în clasă. La una din școli este și o secție de învățământ special unde numărul întregului personal este aproape egal cu numărul elevilor.

Elevii noștri s-au ridicat la înălțimea așteptărilor, fiind lăudați de mulți profesori austrieți pentru cunoștințele lor, implicarea la lecții, abilitățile practice arătate. La unele ore, elevii români au fost rugați să le vorbească sau să le răspundă la întrebări elevilor austrieți despre școala și orașul nostru, despre Transilvania și România. Și noi, profesorii, am intrat la clasele unde erau și elevii români și am purtat un dialog pe aceleași teme cu elevii austrieți. Acest schimb de experiență ne-a fost folositor tuturor și ne-a făcut mare plăcere participarea la ore, atât elevilor, cât și profesorilor.

În seara zilei de vineri am avut o întrunire în holul imens al Școlii Nr.1 din Wolkensdorf: elevii - gazde și oaspeți, profesori și părinți. A participat și doamna primar a localității care și-a exprimat bucuria de a ne avea oaspeți și a urat succes colaborării dintre cele două școli. Noi am prezentat o expunere în Power-Point despre Transilvania și Agnita (Boltres Reinhard) și un dans popular românesc, iar un grup de eleve austriece a prezentat un dans modern. Eu am prezentat școala noastră și am răspuns la întrebările puse pe această temă. Am avut prilejul să cunoaștem gazdele la care au fost cazați copiii noștri, printre acestea, spre bucuria noastră, și români stabiliți în Austria.

Programul nostru a cuprins și vizite la obiective turistice. Miercuri după-amiază, însoțiți de domnul Ernst Wolfram, pensionar, bun cunoscător al Vienei, am vizitat centrul orașului. Cu competență, ne-a arătat și explicat istoricul principalelor clădiri din centrul Vienei. Elevii au admirat Stefansdom – catedrală catolică vestită prin măreția arhitecturii și frumusețe, s-au plimbat pe străzi cu rezonanță istorică, au vizitat Hofburg – palatul imperial al habsburgilor cu vestitele statui: a prințului Eugen – apărătorul Vienei împotriva turcilor - și a împărătesei Maria Tereza.

Plimbându-ne pe străzile din „Innere Stadt” am avut surpriza să-l întâlnim pe actorul Florin Piersic – celebrul Mărgelatu. Nu ne venea să credem, este el cu adevărat sau nu. Când a ajuns în dreptul nostru și ne-a auzit vorbind românește, a intrat în vorbă cu noi, ne-a întrebat de unde venim și cu ce ocazie în Viena. Când a aflat că suntem din Agnita, lângă Sibiu, ne-a întrebat dacă am vrea să ne fie oaspete, la care noi am răspuns, cu mult entuziasm, afirmativ. A fost deosebit de prietenos, cum îi este firea, a făcut poze cu întregul grup, cât și individual cu unii elevi. I-a întrebat pe copii „Cine-i șeful vostru, mustăciosul acela?” Văzând că fac poze copiilor, m-a întrebat dacă nu vreau să fac și eu o poză cu el. Am acceptat, bineînțeles, iar la despărțire ne-am strâns mâna. Galant, doamnei Inge Gull i-a sărutat mâna, ea propunându-și să nu se mai spele o săptămână

Paradă eco, de Ziua Internațională a Biodiversității

(continuare din pagina 1)

În schimb, dacă le reciclăm, din 8 peturi se poate face un tricou!

În frunte cu Ecoman, un roboțel din carton pe post de mascotă a concursului, parada a pornit de la corpul B al școlii (fosta școală 3), întregindu-se cu clasele de la corpul A în piața Primăriei. Apoi am bătut împreună

perioada concursului.

Colectând nu numai deșeuri, ci și zămbetele trecătorilor, parada a fost de fapt doar un pas spre clasamentul final, care va avea loc în luna iunie. Un pas mic în competiție – unul enorm în educație!

Cornelia David – Coordonator

centrul până în Parcul Eroilor și am încheiat marșul la sediul partenerului concursului – Stația de Colectare Selectivă și Sortare a Deșeurilor Agnita.

Acțiunea se înscrie în cadrul competiției naționale „Școala Zero Waste”, organizată de Asociația Ecostuff Romania, în parteneriat cu grupul de firme Continental. La clasamentul intermediar, efectuat la nivel național după o lună de concurs, școala noastră s-a situat pe locul 13 din 122 de școli participante. Un loc foarte bun, dacă ținem cont de faptul că concurăm cu școli mari, din marile orașe, unde, de exemplu, un singur fast-food poate produce cantitatea de doze de aluminiu colectată în Agnita, la nivelul întregului oraș.

Ca urmare a campaniei de promovare derulată de elevi și de părinți „din poartă-n poartă”, peste 25 de agenți economici au fost de acord să „doneze” copiilor deșeurile reciclabile colectate la sediul firmei pe

pe mâna aceea...! De la poza făcută cu „Mărgelatu” vine și titlul articolului.

În continuare am vizitat Muzeul de Științe Naturale cu sute de încăperi și sute de mii de exponate. Bineînțeles că cele două ore rezervate acestuia nu ne-au fost suficiente; trebuia să ajungem înapoi la ora stabilită. Această după-amiază a fost deosebită și datorită faptului că, autocarul fiind defect, am circulat din Wolkensdorf până în centrul Vienei cu trenul și apoi cu metroul, același lucru făcându-l și la întoarcere. Metroul are porțiuni pe care circulă și la suprafață – metrou aerian – lucru care îl face și mai interesant, alături, bineînțeles de stațiile imense și scările rulante.

Joi după-masă am vizitat site-ul arheologic Carnuntum, situat în stânga Dunării, la jumătatea distanței dintre Viena și granița cu Ungaria. El a apărut ca o tabără a armatei romane pentru apărarea graniței de pe Dunăre împotriva triburilor germanice. Sub împăratul Traian, a ajuns cartierul permanent al Legiunii a XIV-a Gemina. Carnuntum are și o parte civilă, un adevărat oraș roman din care unele clădiri au fost restaurate, cum sunt „Villa Urbana” – palatul unui om înstărit, cu băi reci și calde etc. și „Casa lui Lucius” – locuința unui om de rând. Casele reconstruite sunt funcționale, astfel că trăiești pe viu atmosfera romană de acum 2000 de ani. În afară de muzeul în aer liber, Parcul Arheologic mai cuprinde un amfiteatru și „Heidentor”- poarta păgână (un arc de

triumf din vremea lui Constantinus II). La sfârșitul vizitei ghida l-a îmbrăcat pe unul dintre elevi (Naicu Tudor) într-o togă romană, lucru care a încântat întregul grup.

Vineri am participat la o singură oră de curs pentru a avea mai mult timp de vizitat în Viena. Am început cu imensul castel Schönbrunn și frumosul parc aparținător. Pentru a putea vedea cât mai mult, ne-am folosit de un trenuleț care făcea turul întregului parc. Atracția principală a fost însă Grădina Zoologică, una dintre cele mai vechi și mai mari din Europa. N-am avut nici timpul, nici rezistența fizică pentru a vizita întreaga grădină zoologică, astfel că ne-am limitat la atracțiile principale. De aici ne-am dus la Prater, vestitul parc de distracție din Viena, unde fiecare a ales modul în care vrea să se distreze. Și aici timpul a fost prea scurt, iar unele „distracții” erau prea scumpe pentru buzunarul nostru.

Ziua de sâmbătă și duminică dimineața le-a petrecut fiecare elev în „sânul familiei” care l-a găzduit. Copiii au avut astfel posibilitatea să descopere lucruri noi împreună cu familiile-gazdă, să se cunoască și să se împrietenească mai bine.

Duminică, la ora 13, ne-am întâlnit în fața școlii, unde, după ce am făcut câteva poze de grup, ne-am luat rămas bun de la ospitalierele noastre gazde și am pornit spre casă. După un drum lung, fără incidente, am ajuns acasă unde copiii, obosiți dar entuziaști și mulțumiți și-au îmbrățișat părinții.

Prof. Ioan Varga

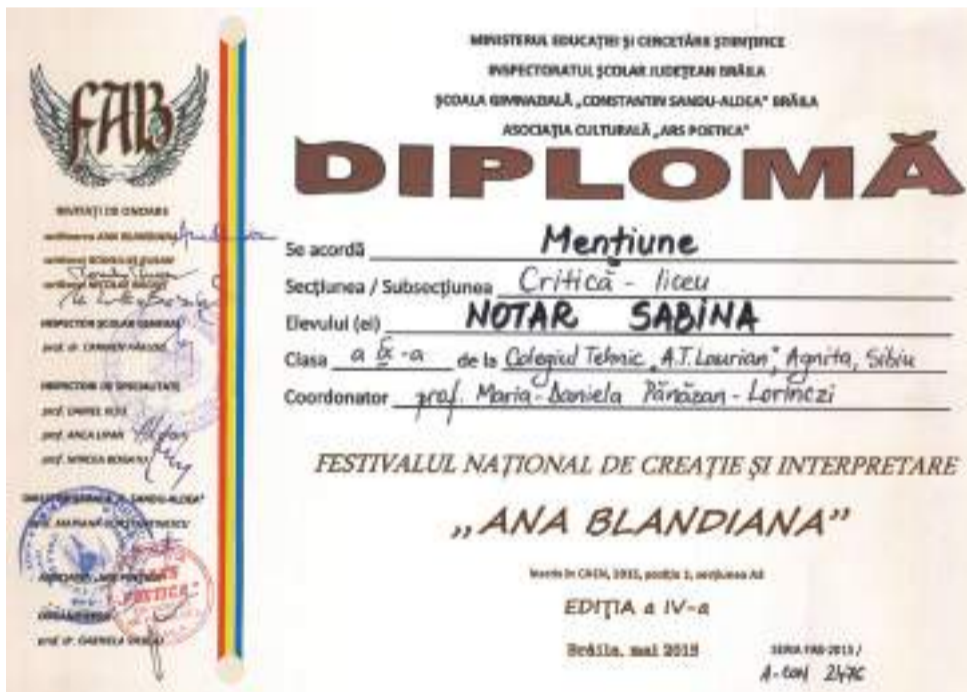
Din tainele școlii...

Un cunoscut proverb arab spune că o carte este o grădină pe care o duci cu tine în buzunar. Iar scriitorul francez, Voltaire pleda pentru cultivarea propriei grădini ca împlinire în plan spiritual („Il faut cultiver notre jardin”). Sabina Notar, elevă în clasa a IX-a A la Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” Agnita are acum în tainele inimii ei (și) o Mențiune la Concursul Național de Creație „Ana Blandiana” de la Brăila, după distincțiile obținute la Concursul Național „Ocotiți de Eminescu” din ianuarie și la faza județeană a Olimpiadei de Limba și Literatură Română, desfășurată în februarie 2015, la Colegiul Național „Octavian Goga” din Sibiu. Ne bucurăm pentru rezultatele deosebite pe care Sabina Notar le-a obținut în acest an școlar, confirmând, încă o dată, faptul că are talent și că prin muncă și eforturi constante poate să se regăsească printre cei mai buni. Amintim faptul că la Concursul Național de la Brăila, desfășurat pe patru secțiuni (creație, critică literară, traducere din lirica Anei Blandiana și interpretare folk) au participat peste 1200 de concurenți din 36 de județe, la fiecare secțiune oferindu-se trei premii (I, II, III) și câte trei mențiuni, concursul fiind înscris în CAEN 2015. Sabina a participat la secțiunea de Critică literară, cu analiza a două texte din opera Anei Blandiana și a lui Rainer Maria Rilke, tematica acestei ediții, a IV-a, fiind Anotimpurile poetice. Juriul a fost prezidat de cunoscutul scriitor Nicolae Băciut, care a fost și editorul celor patru volume dedicate lucrărilor

laureaților: *Copilul din anotimpuri* (poeme), *Dincolo de anotimpuri* (poezii / eseuri), *Vârstele anotimpurilor* (analiză literară) și *Ana Blandiana - Octombrie, Noiembrie, Decembrie* (traduceri). Felicitări, Sabina, și mult succes în proiectele viitoare! Sperăm ca rezultatul obținut să fie un imbold și pentru alți tineri de perspectivă din Agnita, care să învețe, pas cu pas, că talentul și munca sunt ingrediente din rețetele de succes ale vieții celor care își dau seama, la timp, că e bine să cultivi propria grădină și să înmulțești talanții pe care i-ai primit ca dar al divinității pentru împlinirea profesională și nu numai.

Maria-Daniela Lorinczi

Strop de fericire de la Crăiasa anotimpurilor

Orbită de puterile iernii care acopereau nestrăbătutul codru, încet, m-am apropiat. Iar când ajunsesem, acolo erau numai troiene de zăpadă și nu se zărea nici țipenie de om. Am rătăcit, îndurând foamea și gerul cumplit. Deodată, o lumină puternică se zărea printre străjerii codrului. Am urmat firul de lumină.

Dar ce să vezi? Erau patru crăiese care dansau în jurul unui foc imens. Prima crăiasă

avea o rochie făcută din fulgi, pantofii de un alb mirific pur, iar coroana își umplea ochii de lumină. A doua crăiasă avea rochia alcătuită dintr-un covor de un verde crud împodobit cu bănuți de pădăie, iar în jurul ei dansa un vânt voios, primăvărat. A treia crăiasă strălucea mai tare decât luceafărul, iar rochia ei era croită din mătase de cireșe, presărată cu scilpici auriu, și își zicea Vara înăbușitoare. Cealaltă avea o rochie plumburie, împodobită cu frunze adormite.

Le-am întrebat cine sunt și ce caută în lumea copilăriei mele. Mi-au spus că ele erau cele patru surori ale anului. Parcă erau magice! Își inspirau atâta veselie!

Crăiasa cu veșminte de cristal îmi șoptea că am ajuns pe tărâmul anotimpurilor urmând firul de lumină. Crăiasa care readuce natura la viață mă invită la dans. Ea îmi povestea că împăratul, Anul, pleacă din patru

în patru ani într-o călătorie interstelară, iar ele pot petrece împreună o zi.

În acel moment, tărâmul a început să se cutremure. Împăratul An veni acasă mai devreme decât era așteptat și află că un copil (eu.....) i-a călcat și invadat împărăția. Tremura. Trebuia să plec imediat de acolo.

Mi-era teamă, dar fiecare crăiasă îmi oferă un cadou: crăiasa primăverii îmi dăruie un ghiocel vrăjit, crăiasa verii îmi oferă o rază de soare, crăiasa toamnei îmi dăruie un măr de aur, iar crăiasa iernii îmi dădu un cadou nemaipomenit: ziua de 29 februarie. Am adus darurile cu mine și le-am adus pe pământ, în lumea copilăriei mele fericite. Uite așa a apărut o nouă zi în calendar. Crăiasa spunea că atunci când Anul este plecat, eu pot sufla peste cadoul oferit și mă voi trezi, într-o clipită, lângă ele, și vom putea petrece o zi minunată, ziua de 29 februarie.

Mă trezesc cu parfumul florilor de april inundându-mi gândurile: fusesem pe tărâmul anotimpurilor, alături de crăiasa acestora și celelalte trei surori ale ei. Am realizat că fiecare anotimp are ceva deosebit.

Ție, cititorule, îți dăruiesc un strop de fericire de la Crăiasa anotimpurilor, strop care să îți umple sufletul de speranță!

Muntean Georgiana-Daniela,
Colegiul Tehnic August Treboniu
Laurian Agnita, Clasa a V-a A

Odă primăverii - un vals al gândurilor înflorite ...la Agnita

Primăvară - o pictură parfumată..., iată o metaforă ideală care surprinde frumusețea fără de seamă a naturii reînviată. Sub semnul acestei frumuseți divine s-a desfășurat ediția a treia a Concursului Județean „Odă primăverii”, înscris în Calendarul Activităților Educative ale ISJ Sibiu, anexa C, poziția 12, pentru anul școlar 2014-2015. Peste 400 de elevi din județul Sibiu și din județele limitrofe au participat la concursul organizat de Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” Agnita, coordonat de prof. Margareta

Agnita și a unor personalități locale, care dovedesc respect față de actul de cultură și față de cei care trudesc pentru organizarea unui asemenea eveniment de amploare.

Frumusețea este o expresie a divinității, frumusețe vizibilă în sufletele micilor artiști, creatorii de mâine. Organizarea unui asemenea concurs pune în valoare un imens potențial artistic al elevilor, care au șansa de a se manifesta estetic (printre care regăsim și elevi agnițeni), fapt care nu poate decât să

Vecerzan, director adjunct, și de subsemnata, responsabili pentru fiecare secțiune fiind prof. Niculina Găină, prof. Ana Calborean, prof. Eleonora Tudoran (secțiunea Concurs interactiv de Limba Română), prof. Angelica Banu și prof. Raluca Teglaș (secțiunea Pictură), prof. dr. Maria-Daniela Lorinczi Pănăzan (secțiunea Creație), prof. Bogdana-Otilia Lăstun, prof. Anghelina Paraschiva și prof. Florin Vecerzan (secțiunea Meșteșuguri). Ne-am bucurat, așadar, de o participare numeroasă care dovedește interesul crescut față de promovarea talentelor și a celor care reușesc, cu pricepere și cu pasiune, să-și exprime sensibilitatea și creativitatea, metafore sublime de exprimare a firii umane, căutătoare de sens și de frumos. Premiarea laureaților a avut loc în data de 28 mai 2015, în prezența unui public numeros, a conducerii Colegiului din

ne bucore pe toți (profesori, părinți, comunitate locală). Dincolo de promovarea autentică a imaginii școlii în județ și nu numai, concursul a evidențiat rolul deosebit pe care școala îl are în viața elevilor, nu doar în aspectele ei concrete de predare-învățare, cât și în promovarea activităților nonformale sau extrașcolare, menite, împreună, să inoculeze convingerea că învățarea lecțiilor nu se face exclusiv în sala de clasă, ci pe tot parcursul vieții.

Felicităm cordial pe laureații acestei ediții și nădăjdum ca rezultatele de azi să fie flori de Lumină pentru viitorul acestor copii merituoși. *Primăvară... - O pictură parfumată cu vibrări de violet. / În vitrine, versuri de un nou poet, / În oraș, suspină un vals de fanfară.*

Pagină realizată de
Prof. dr. Maria-Daniela
Lorinczi

„Lumina lui Hristos luminează tuturor!” (Liturghia Darurilor)

„Apare cu binecuvântarea IPS Părinte Mitropolit dr. Laurențiu Streza”

Credința, condiție a mântuirii subiective

Biserica noastră ne învață că mântuirea subiectivă - sau personală - este un proces care se desfășoară prin lucrarea a doi factori: Dumnezeu și omul însuși. Din partea lui Dumnezeu ni se dăruiește harul divin, iar din partea omului sunt necesare credința și faptele bune.

Într-o zi deosebită, o persoană deosebită, la o discuție liberă, mi-a pus o întrebare:

- Părinte, preoții cred în Dumnezeu?

Probabil că, persoana respectivă va fi fost zdruncinată în propria-i credință de atitudinea greșită, a vreunui slujitor al Bisericii.

Am spus ceva de Gala Galaction, am folosit un citat al lui Antonie, fostul mitropolit al Ardealului, dar am simțit că n-am fost convingător. Mi-a lipsit ceva. Mă simțeam strâmtorat. Cum să vorbești cuiva despre credința în Dumnezeu în câteva momente? Mai auzisem întrebarea asta și... m-am gândit la aceste rânduri.

În Sfânta Scriptură sunt descrise minuni săvârșite de Iisus Hristos, când, vindecând diferite persoane care veneau la El, mai întâi le întreba: “Crezi că pot să fac Eu aceasta?” “Cred, Doamne!”, I se răspundea. Apoi, Mântuitorul conchidea: “Fie ție după credința ta!”, sau: “Credința ta te-a mântuit!”. Și cel care până atunci era bolnav, se făcea sănătos.

Spunem așadar, că persoana respectivă avea o mare credință. Sutașul din Evanghelie s-a apropiat de Iisus, rugându-L: “Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit”. Dar Domnul îl liniștește “Venind, îl voi vindeca!” Sutașul răspunzând, I-a zis: “Doamne, nu sunt vrednic să intri sub, acoperământul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea. Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și spun acestuia: Du-te, și se duce; și celui alt: Vino, și Vine; și slugii mele: Fă aceasta și face”. Auzind; Iisus S-a minunat și a zis: “Adevărat grăiesc vouă; la nimeni în Israel, n-am găsit atâta credință.”

Dar, în alta parte, tot Mântuitorul ne spune: “De veți avea credință cât un grăunte de muștar și veți spune muntelui să se arunce în mare, se va arunca.” Aceste cuvinte mă

pun pe gânduri, pentru că trebuie să mă opresc la dimensiunea bobului de muștar. Sutașul din Evanghelie avea o mare credință, dar care nu era nici cât un grăunte de muștar. Era departe! Era mărginit! Mântuitorul, prin comparația cu grăuntele de muștar, ne invită la modestie și nu ne dă voie să ne lăudăm cu credința. Credința noastră este mică și atât! (Sau intrăm asimptotic sub dimensiunea bobului de muștar, cum spunea un filosof.) Văd la televizor un V.I.P.: sunt credincios, merg la biserică, fac rugăciuni etc., dar credința lui este așa mică încât nu găsesc termen de comparație, nu o pot măsura, mai ales, și pentru că apare la T.V.

Într-adevăr condiția mântuirii este credința, pentru că din credință împlinim și faptele bune. Mă uit acum, tot la televizor, și văd o știre care-mi spune că un tată și-a sugrumat copilul, pentru că fiind “în divorț” cu soția, nu a vrut să-l lase acesteia. Ura... este mai mare decât dragostea?

În duhul Evangheliei, Zoe Dumitrescu Bușulenga spunea: “Cred Doamne... dar ajută necredinței mele!” Și Gala Galaction vorbea de necredința “din casele preoților”. Când Petre Țuțea a fost întrebat: “Vă e frică de moarte?”. A răspuns: “De ce să-mi fie frică? Abia aștept să mă-ntălnesc cu Eminescu și Ștefan cel Mare!”

Credința este o condiție a mântuirii subiective, dar nu “sola fide”, pentru că Sfântul Apostol Pavel scrie: “Credința fără fapte este moartă”. Credința are totuși o măsură. Este o diferență între credința lui Vodă Constantin Brâncoveanu și a celui care renunță la credința părinților pentru o sticlă de ulei. Tălharul de pe cruce a crezut (cât?) în ultimul moment “și a furat raiul...”, după cum spunea părintele Cleopa.

Care este diferența de credință între a celui care-și vede copiii uciși și a celui care aruncă muntele în mare? La întrebarea: “Părinte, crezi în Dumnezeu?”. Răspund: “Cred în Dumnezeu cât e viața mea de lungă în veșnicia timpului de la Big-Bang încoace!”

**Preot Nicolae Trusca,
Parohia Negoiesti**

Interviu minunat cu un calugăr cu har

„În această lume complicată în care trăim, am întâlnit zilele trecute un călugăr ortodox de 85 de ani, considerat a avea har conform terminologiei utilizată de confracții săi. Și aceasta deoarece făcea vindecări prin rugăciune. În terminologia mea, îl consider o ființă iluminată. Și aceasta deoarece trăia, simplu, fără nici o urmă de îndoială starea de unitate. Am înțeles de la el că putem aspira către această stare, putem să ne gândim la ea, dar pasul final este să ajungem să o trăim, aici, fizic, în acest plan.

Cuvintele lui sunt foarte simple, nu am regăsit la el teorii complicate. Așa și afirma: “Creația este măreață tocmai prin simplitatea, prin claritatea ei. De câte ori cauți căi complicate de a fi în Dumnezeu, tu de fapt te rătăcești în propria minte. La sfârșitul acestei vieți sufletul se înobilează prin clipele în care a iubit, a dăruit și s-a bucurat că era pe pământ.”

L-am întrebat cum se produc vindecările, ce se întâmplă când cineva vine la el.

“Eu, omul nu mă gândesc că aș avea ceva de făcut, eu mă deschid și las Sfântul Duh să curgă prin mine. Nu întreb niciodată omul de ce a venit la mine, ce problemă are, îi simt doar sufletul cât de greu îi este, și apoi mă rog. Atât fac - mă rog împreună cu el. Și îi spun că este o mare bucurie atunci când doi se strâng în numele Lui că atunci și El este cu noi. Pentru mine este o binecuvântare când cineva îmi deschide ușa chiliei. Eu nu privesc omul intrând la mine ci pe Dumnezeu în om pătrunzând în chilie.

La sfârșit simt cum omul este mai ușor, mai senin. Eu nu trebuie să știu ce greutate purta el, Dumnezeu știe, îmi păstrez doar sufletul deschis și mă rog din toată inima mea. Deci totul este rugăciunea noastră către Dumnezeu, uneori îi țin mâinile în ale mele, alteori le pun pe creștetul capului. Uneori simt că este nevoie să mai vină, alteori știu că lucrarea s-a făcut. Și miracolul pentru mine nu îl numesc vindecare, îl numesc trezirea omului în Dumnezeu.”

(continuare în pagina 6)

Înălțarea Domnului

JERTFA CREȘTINĂ- RECUNOȘTINȚĂ ȘI DAR

Din cele mai vechi timpuri oamenii și-au manifestat față de divinitate sentimentul de prețuire, de respect, de devotament și de mulțumire față de binefacerile primite. Aceste manifestări luau forma unor acte văzute denumite jertfe, care capătă pentru creștini un sens tainic și deosebit de înțelesul oferit de ritualurile sângeroase săvârșite din obediță și frică față de un idol mut și surd la popoarele păgâne. Pentru a putea pătrunde înțelesul jertfei creștine vom lua câteva exemple de persoane din Vechiul Testament care și-au deschis inima și-au adus lui Dumnezeu prinos de mulțumire din agoniseala lor.

În cartea Facerii ni se prezintă prima jertfă adusă lui Dumnezeu de fiii lui Adam. „și după câteva zile a adus Cain jertfă Domnului din rodurile pământului și Abel a adus și el din cele întâi născute ale oilor lui și din grăsimea lor”(Facere 4,3-4). Vedem că jertfa celor doi este îndreptată către aceeași Persoană dar diferă gândul și dorința care a dus la săvârșirea acestui act. Dovadă că Dumnezeu a primit jertfa lui Abel iar pe cea a lui Cain a respins-o. Cum s-a întâmplat aceasta, ne explică Sfântul Ioan Gură de Aur în Scrierile sale: „Abel a dăruit ceea ce avea mai bun, mai desăvârșit pe când Cain a adus ca jertfă roade la întâmplare fără să-și dea silința să le aleagă”. Modul în care și-au manifestat lucrarea față de Domnul dar și manifestările sufletești și ale gândurilor izvorâte din conștiința celor doi au făcut ca darul unuia să fie primit iar al celui alt

respins. Abel a adus darurile sale cu gând curat și cu inimă sinceră manifestând recunoștință și mulțumire față de binecuvântarea lui Dumnezeu. La polul opus Cain, socotindu-se superior fratelui său se transformă în fariseu și îmbrăcându-se în haina fățarniciei și a mândriei refuză orice intervenție dumnezeiască și orice împreună lucrare cu harul lui Dumnezeu. Rezultatul este slăbirea comuniunii cu Dumnezeu și cu familia sa.

O jertfă curată și bine primită aflăm în capitolul 8, 19 din cartea Facerii unde se spune că „a zidit Noe altar Domnului și a luat din toate dobitoacele cele curate ... și a adus ardere de tot pe Altar”. Dar ce daruri, ce fel de jertfă trebuie să aducă creștinul adevărat pentru ca Domnul să primească și să fie mulțumit? Trebuie să înțelegem că Dumnezeu primește jertfele nu pentru că ar avea nevoie de ceva de la noi, ci pentru că dorește ca prin aceasta să ne arătăm recunoștința față de El. Bunul Stăpân nu se uită atât la ceea ce facem, cât la ceea ce avem în sufletul nostru și în mintea noastră de acolo de unde pornesc faptele noastre. Fie de ne rugăm, fie de postim, fie de facem milostenie că acestea sunt jertfele noastre duhovnicești, să o facem mânați de gânduri curate, pentru că gândul curat este pricina tuturor bunătăților (Sfântul Ioan Gură de Aur). Scriptura ne spune că Patriarhul Avraam a zidit altar Domnului și a chemat numele Lui.

(continuare în pagina 6)

Interviu minunat cu un calugăr cu har

(continuare din pagina 5)

L-am întrebat de ce într-o mulțime agitată, tensionată, nervoasă îmi era mai greu să mă rog și mi-a răspuns :

“Atât timp cât îl privești pe Dumnezeu ca fiind în afara ta, o să și găsești motive tot în afara ta. Cauza nu sunt cei din jur ci cum îl privești tu pe Dumnezeu. Dacă ai credința nestrămutată că El este în tine, realizezi că nimeni nu poate sta între tine și Dumnezeu. Ca să te rogi cobori în tine, închizi ochii și în inima ta o să găsești liniștea. Acolo te așteaptă Dumnezeu. Minte este prima care fie se deschide și prin gândurile tale Îl lasă pe El să se manifeste în tine, sau tot mintea este cea care te împiedică. Minte teșe labirinturi și uneori se pierde în propria ei țesătură. Dacă lași iubirea din inima ta să îți scalde mintea, o să vezi cum gândurile tale își găsesc singure drumul către Cer.”

L-am întrebat de ce se agitău, se luptau oamenii ca să ajungă să ia Lumină.

“Te lupți să ajungi mai aproape de Dumnezeu când ai o teamă în tine, o neliniște, o îndoială în ceea ce privește relația ta cu Dumnezeu. Atunci întotdeauna găsești că mai ai ceva de făcut, nu ai făcut destul, mai există încă ceva și acel ceva o să îți aducă apropierea, și cauți și cauți neîncetat. Dar dacă te oprești din zbucium, din frământare, din căutare, îți dai voie să îl descoperi în tine. Poți trăi o întreagă viață preocupat să îl cauți în afara ta, dar nu cauți unde trebuie. Lupta exterioară este un semn al luptei din sufletul acelor oameni, aspirația lor, năzuința lor, căutarea lor, și acela e modul în care o reflectă.”

L-am întrebat cum după ore petrecute în picioare, într-o poziție în care nu puteai nici să te întorci, el nu dădea nici un semn de oboseală și nu numai aceasta, în jurul lui oamenii erau foarte liniștiți, calmi. Răspânda o vibrație de pace în jur care liniștea mulțimea.

“Oboseala vine din lupta ființei cu viața. Când te opui vieții, judecând, criticând, mâniindu-te, pierzi viața din tine și obosești, și este și normal pentru că mergi contra curentului. Iubirea, este curgerea vieții. Pacea, liniștea, se obțin când lași viața să curgă prin tine și nu mai opui rezistență la ceva”.

Și m-a întrebat: “ai oboseit vreodată în timp ce te bucurai, în timp ce iubeai, în timp ce te rugai? Atunci te lăsaai purtată de curgerea vieții, nu opuneai rezistență. Atunci te deschideai prin inima. Obosești când cauți cu mintea, inima nu te obosește vreodată. Și mintea caută neîncetat, mereu găsește altceva de care să se agate, dar în esență mintea își caută liniștea. Deci lupta nu este între noi și cei din jur, sau întâmplările din viață, ci este între noi și noi, acea luptă interioară este cea care epuizează.”

L-am întrebat cum poți să ieși din această zbatere, pendulare:

“Nu trebuie să te zbați ca să ieși, pentru că te afunzi și mai rău. Și vine o vreme când înțelegi că nu e necesar să te zbați, că totul se întâmplă de la sine, înțelegi că viața curge lin, nu este o strădanie. Lupta are loc până când se coboară aceasta înțelegere, această pace. Nu fugi după Dumnezeu, stai liniștit și lasă-l să se exprime prin tine”.

L-am întrebat cum a ajuns el la această stare de pace, în opinia mea de iluminare, și mi-a spus că s-a rugat către Dumnezeu să îl lumineze ca să poată dăruia la cei din jur, dintr-o credință fermă ca cererea sa este auzită și îndeplinită, și apoi s-a lăsat purtat de valurile vieții, s-a deschis și i-au venit rugăciunile pe care le simțea cu sufletul. Nu s-a îndoit nici un moment și rugămintea sa la Dumnezeu era să îi dea

acest har de a dăruia atât timp cât trăiește pe acest pământ. Aceasta considera ca fiind cea mai mare binecuvântare, bogăția inimii.

I-am spus că în opinia mea biserica s-a îndepărtat de credincioși, a pierdut legătura, și într-un fel a întrerupt legătura între Cer și Pământ, în condițiile în care ei aveau puterea să o consolideze.

“Biserica este o instituție alcătuită tot din oameni. Și omul s-a îndepărtat de aproapele său. Și aceasta din teamă. Teama de a nu se pierde învățăturile, de a le păstra nealterate, din frica aceasta și-au concentrat atenția doar pe învățătură și au uitat de ce este mai important - cei cărora li s-a adresat Christos prin învățăturile sale. Iisus nu a vorbit ascuns, doar Apostolilor, el a ieșit în lume. Dar și în Biserică sunt oameni și oameni.

Ce poți face tu ca om este să studiezi Cuvântul Intemeietorului, să îl simți, să citești și să alegi acele rugăciuni pe care le simți cu Sufletul, pentru că, dacă doar le rostești fără suflet, ele sunt doar sunete goale. Prin rugăciune omul se înalță, prin Cuvânt care este fapta, prin gând și prin trăire. Acestea trei trebuie să meargă împreună ca să te înalțe. Nu e datoria noastră să îi judecăm pe semenii noștri, așa scrie și în cărți să nu judecăm, noi folosim piatra de temelie, învățătura și ne găsim singuri calea prin care vorbim cu Dumnezeu.”

Mi-a spus că este foarte important să ascult tăcerea.

“Caută tăcerea, nu urmări șirul cuvintelor mele, ascultă-L pe Dumnezeu în tăcerea mea.”

Și de câte ori se oprea din vorbit, stăteam cu ochii închiși și auzeam, simțeam sunetul unui fâlfâit de aripi, și vedeam ca un glob imens de lumina deasupra capului lui.

Această ființă se adresa cu un respect deosebit pentru toți cei din jur, cu venerație. L-am întrebat ce simte el când vorbește cu un om:

“Eu când vorbesc cu un om, îl privesc pe Sfântul Duh în el. Să fii lipsit de respect la adresa unui om este ca și cum ai fi lipsit de respect în fața tronului lui Dumnezeu. Nu e suficient să îl vezi pe Dumnezeu într-un inger sau în Fiul Său, uită-te în jur și descoperă-L aici.

Rostește fiecare cuvânt cu respect, rar, nu te grăbi să vorbești. Cuvintele sunt alcătuite din Duhul Sfânt, și când vorbești cu un om, vorbește rar și cu respect, știind că în acel moment Duhul Sfânt se manifestă prin tine în lume. Lasă ca fiecare cuvânt să vină din sufletul tău, simte-l înainte să îl rostești, doar așa el va atinge sufletul celui cărui i te adresezi. Ceea ce spui tu, dacă este lipsit de lumina sufletului tău va trece într-un cotlon al minții, și mintea va uita, dacă ceea ce rostești vine din suflet, acel om va păstra în sufletul lui nu ceea ce eu sau tu am rostit, ci amintirea bucuriei sufletului lui.”

La plecare doream din suflet să îi dăruiesc ceva, nu știam ce, mă frământam, și mi-a răspuns la întrebarea mea nespuse spunându-mi să fac asupra lui semnul crucii și să îl binecuvânteze. Mă gândeam cum pot eu omul să fac acest gest asupra lui, aflat parcă în această lume dar neapartinând ei și mi-a explicat: “când faci ceva cu toată inima lași puterea celestă a Sfântului Duh să coboare prin tine, omul nu binecuvântează cu puterea omului ci cu cea a Duhului, și în fața Sa toți suntem egali.”

Ființele iluminate pășesc printre noi, neștiuți, simpli, se simte doar adierea lumilor celeste la trecerea lor prin viața noastră.”

JERTFA CREȘTINĂ- RECUNOȘTINȚĂ ȘI DAR

(continuare din pagina 5)

Noi să zidim altar în inimile noastre și cu siguranță Duhul Sfânt va fi prezent acolo. Să îi dăruim lui Dumnezeu jertfe din sufletele noastre pentru că El, din dragoste ne-a dat Jertfa cea mare, pe Fiul Său, ce se aduce în chip nesângeros la fiecare Sfântă Liturghie. Nimic altceva nu cere de la om Dumnezeu după nenumăratele Lui binefaceri, decât suflet recunoscător. Voi încheia cu o fabulă de la înțeleptul Esop, care arată cât de gol și pierdut este sufletul omului fără recunoștința față de binele dumnezeiesc.

„Un om sărac și neputincios se ruga zeilor că de-l vor face sănătos, o sută de boi le va jertfi. Deci fiind ascultat și vindecat de zei, a făcut din seu o sută de boi și i-a adus la altar de i-a jertfit. Dar zeii vrând să-l pedepsească i s-a arătat în vis zicându-i:

- Du-te pe țărmul mării, în cutare loc, că acolo vei găsi o mie de drahme antice. Și mergând el, în loc de a găsi aur, a fost prins de tâlhari și s-a gândit să-i înșele și pe aceștia cu minciuni, făgăduindu-le că le va da o mie de talanți de aur dacă-l vor slobozi. Tâlharii nu l-au crezut, ci l-au dus de l-au vândut pe o mie de drahme.

Învățătură: „Dumnezeu le este împotriva oamenilor nerecunoscători și înșelători.”

**Pr. Copăcianu Alexandru
(Parohia Săsăuș)**

Rusalii

Maria-Daniela Lorinczi

Îmi aud pașii grăbiți...

La Biserița sînceleană
un glas al Lui ne cheamă...

Sărbătoarea coboară dintru
Veșnicire spre împărtășirea
cu Duhul cel Sfânt...

Mărturisirea e sinceră și
amară,
senină și-nlăcrimată, dar cu
iertare...

Dintru înalțuri chip de
alb porumbel pogoară
peste Babilonul

cel din sufletele noastre
și-atinge cu-albastrul senin
înlăcrimarea, bucuria,
întâlnirea și - împărtășirea cu
El...

Îmi aud pașii grăbiți...

Cu ramuri de finic aștern

covor moale pentru Cel
ce va să vină Bucurie din
Iubire

pentru mine, pentru tine,
pentru noi...

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ortodoxia pe Valea Hârtibaciului

Str. Mihai Viteazu, nr. 20, Agnita, 555100, telefon 0269 510325

Președinte: Pr. Protopop Mihai Naicu

Redactor: Pr. Protopop Ioan Jurca

Secretar: Pr. Axente-Cosmin Coșorean (Coveș)

Colectivul de redacție: Pr. Marius-Ciprian Bogdan (Vecerd), Pr. Aurel Dolea (Stejerișu), Pr. Ion Popescu (Noiștat), Pr. Sebastian Toma (Movile), Pr. Ioan-Dumitru Tătoiu (Fofeldea)

Tiparul: Tipo Trib Sibiu, Editura Etape Sibiu

Așteptăm opiniile și sugestiile dumneavoastră la adresa redacției sau pe e-mail la următoarele adrese: ortodoxiapevaleahartibaciului@yahoo.com și ortodoxiapehartibaci@yahoo.com

FOAIE VERDE TREI SMICELE,

Culese de prof. Mircea Drăgan - Noiștețeanu

Nevastă, la revedere,
Că io plec în lupte grele,
Unde-s tunuri și ghiulele,
Branduri și mitraliere.
Unde-s tancuri și blindate
Și mașini automate.
De la Odesa mai departe,
Mâni, picioare sfărâmate,
De te ia groaza, măi frate!
Curgea sângele izvor,
Parc-ar fi la abator.
Doamne, ce ochișori negri,
Cum îi mai mănâncă corbii!
Ce mânuțe delicate
Sfărâmate de grante!
Ce picioare sprintenele,
Rupte-n două de ghiulele!
Foaie verde iasomie,
Scumpa mea, dragă soție,
Spune la copii să știe
Că io plec în bătălie;
Și mie-mi dă statu-o pâne,
Da lor nu mai are cine.
De-i vrea, măndro, să mă cauți,
Tocma-n munții Caucaz,
Unde-or fi morminte multe
De la vânători de munte.
Unde-or fi mai puținele,
Acolo-s de infanterie.
De-i da peste un tranșeu,

Să știi că-i mormântu'meu.
De-i da de morminte rari,
Acolo-s de sanitari.

Baciu Leontina (a lu' Ștefan),
60 de ani, Retiș, 3VIII 1981

VERSURI ȘI FLORI

Toți vecini, neamurile și prietenii care au răspuns invitației făcute de Magda Ignat, au pășit solemn în sala Casei de Cultură, unde autoarea volumului de versuri „Suspînul dragostei și al vieții”, îi întâmpina încântată, mulțumindu-le pentru flori și pentru prezență. Frumoasă și elegantă, asortată cu decorul floral, a vorbit emoționată despre această a doua carte, apărută la mai puțin de nouă luni după lansarea din 23 august 2014 a celei intitulată „Anotimpurile iubirii”

Apoi Romeo Tarhon, editorul cărților, și-a asumat rolul de moderator al evenimentului, constatând o îmbunătățire a versurilor din actualul volum, comparativ cu cel precedent și exprimându-și speranța că următorul va înregistra și el progrese.

Despre arta literară, despre poezie, directorul de producție al editurii Națiunea, talentat poet și incisiv jurnalist, a vorbit destul de puțin; „Încântat fiind de o asemenea manifestare cum rar mi-a fost dat să trăiesc, nu am rezistat ispitei de a vorbi (cam) mult, pe subiecte variate, încercând să antrenez cât mai mulți participanți la această serbare și sărbătoare a cărții doamnei Magda Ignat căreia, sper, i-am anihilat o parte din emoții, dar nu și elanul și bucuria până la lacrimi.”

A vorbit despre Băsescu despre patriotismul, lacrimile și suvița lui, despre revoluție și despre alte chestii politice. A vorbit despre accidentul de care la salvat bunul Dumnezeu „Ar fi fost o tragedie dacă defecțiunea imprezvizibilă și inevitabilă pe care a suferit-o mașina mea la articulația roții din dreapta față, rulând cu foarte mică viteză în localitate, ar fi avut loc pe autostradă și pe Valea Oltului, eu devenind un... fost poet, prozator și editor”, ceea ce ar fi fost o pierdere pentru Națiunea (editura)

Referindu-se la numărul mic de agnițeni veniți la această lansare și-a arătat disponibilitatea de a organiza un mare eveniment în oraș, cu scopul ridicării nivelului cultural al locuitorilor. În acest sens s-a arătat dispus să colaboreze cu Ioan Gyuri Pascu, pe care l-a făcut cunoscut agnițenilor, în toată dimensiunea lui culturală.

Momentul liric al acestei lansări de carte a fost încântător realizat de tânăra solistă Eliza Curcean, aplaudată pentru vocea caldă și pentru frumusețea interpretării a două cântece.

Tot Eliza a dat tonul unui „Mulți ani trăiască” dedicat soților Ignat, cu ocazia împlinirii a 40 de ani de căsnicie și cântat de toți cei prezenți.

Momentul cel mai gustat a fost la masa încărcată cu prăjituri, hencleș și băuturi fine aduse din Germania, în timp ce autoarea Magda Ignat își punea cu plăcere semnătura pe cărțile cumpărate de cei invitați.

O nouă întâlnire cu lansatorul de cărți de la editura Națiunea a fost preconizată peste nouă luni, când, constatând rapiditatea cu care autoarea compune versuri, acesta a promis că va onora o nouă solicitare de a tipări o nouă carte, semnată de Maria - Magdona Ignat, pe care ne-o va prezenta nouă, agnițenilor.

I. Bârsan

Epitaf pe o bornă de cale ferată

Nicu Ganea

Motiv:
Aici s-a îngropat de facto și de jure cenușa unei harnici lucrătoare
Slăbită fiind și greu pufăitoare
S-a sufocat de vie, înfrântă de dosare.

FILMUL

În noapte-aceea păunul de acar
A încălecat traversa peste fierării
Terasamentul mort și fără de habar
S-a năruit cu el cu tot, spre veșnicii...

Chiar Marele frânar a plâns,
Chipiul lui a coborât în bernă
Când Nașul cel sărac cu duhul și netuns
I-a dat linie moartă și eternă.

E noapte prin birouri de un sfert de veac
Așteaptă impiegatul un semnal
Prin vâlătuci de nea și zgură doarme-un drac
Ieșit la pensie din păcuri de canal.

E noapte-n casierie de un sfert de veac
Nu mai găsește impiegatu verdele semnal
Își ia fochistu abur după bunu-i plac
Și cheferistu rata spre punctul terminal.

E noapte și acarul nostru tace,
La patru scânduri și la patru ace
L-om îngropa odată cu fetița
Cea harnică și cea docilă - mocănița!
Cum era ea oare?
- Duioasă, unduioasă și unduitoare...

EI S-AU NĂSCUT ÎN IUNIE

Mihuleț Aron	01 iunie	94 de ani	Țichindeal
Armenciu Otilia	01 iunie	88 de ani	Movile
Cătană Maria	01 iunie	81 de ani	Retiș
Dragoman Ana	02 iunie	86 de ani	Nocrich
Benchea Maria	02 iunie	85 de ani	Mihăileni
Bunea Iancu	02 iunie	80 de ani	Chirpăr
Borza Simion	03 iunie	83 de ani	Ighișu Vechi
Herbert Hedwina	05 iunie	88 de ani	Dealul Frumos
Nistor Maria	06 iunie	81 de ani	Șalcău
Irod Augustin	08 iunie	85 de ani	Ghijasa de Jos
Tatu Roman	09 iunie	87 de ani	Alțâna
Stoichiță Victoria	09 iunie	83 de ani	Șomartin
Oros Eugenia	10 iunie	91 de ani	Ighișu Vechi
Văju Ana	10 iunie	90 de ani	Ighișu Vechi
Cora Ana	10 iunie	83 de ani	Ighișu Vechi
Bălău Ghiorghita	10 iunie	80 de ani	Movile
Hordobeț Victor	11 iunie	86 de ani	Ilimbav
Sârbu Elena	11 iunie	83 de ani	Bîrghiș
Berziai Augustin	12 iunie	84 de ani	Răvășel
Preda Liviu	12 iunie	82 de ani	Alțâna
Pădure Floarea	12 iunie	80 de ani	Iacobeni
Mohai Ilaria	13 iunie	90 de ani	Ighișu Vechi
Ciochină Ștefan	13 iunie	86 de ani	Movile
Solomon Aurelia	14 iunie	82 de ani	Pelișor
Jurca Maria	14 iunie	81 de ani	Mihăileni
Ciochină Ioan	15 iunie	81 de ani	Movile
Popența Maria	17 iunie	82 de ani	Țichindeal
Văju Cornelia	18 iunie	87 de ani	Săsăuș
Toda Ana	19 iunie	93 de ani	Pelișor
Robescu Elena	19 iunie	84 de ani	Bîrghiș
Mitru Marioara	19 iunie	83 de ani	Vărd
Șulumberchian Ana	20 iunie	86 de ani	Bîrghiș
Onea Maria	20 iunie	82 de ani	Retiș
Togan Olimpia	21 iunie	85 de ani	Răvășel
Periat Emilia	22 iunie	87 de ani	Alțâna
Dobre Elena	22 iunie	80 de ani	Retiș
Miclea Ioan	23 iunie	92 de ani	Ighișu Vechi
Mușoia Pavel	23 iunie	84 de ani	Hosman
Șulumberchian Eugenia	23 iunie	83 de ani	Bîrghiș
Gabor Maria	24 iunie	82 de ani	Daia
Lascu Didina Matilda	25 iunie	85 de ani	Daia
Ionuț Victoria	26 iunie	81 de ani	Săsăuș
Bucșă Maria	27 iunie	86 de ani	Alțâna
Precup Maria	27 iunie	84 de ani	Fofeldea
Zămăcău Livia	27 iunie	84 de ani	Roșia
Pigulin Maria	27 iunie	82 de ani	Alțâna
Oprîță Katarina	28 iunie	84 de ani	Săsăuș

*Noi le dorim sănătate, bătrânețe liniștită și bucurii din partea urmașilor
Celor ce nu mai sunt, le dorim odihnă veșnică de-a dreapta Tatălui.*

Gustul focului

Gelu Baciu

Eu n-am vrut niciodată s-aprind făclii...
pentru o pasăre ciudată,
o pasăre crescută-n mine...
și alintată.
N-ar trebui ca să mă joc cu focul,
e sacru...
și din tăria și splendoarea lui
rămân cu gustul lui apocaliptic,
tenebros și acru.
S-a prăbușit și peste mine
durerea...,
durerea ruptă din speranță,
sunt năruite puternicile-i rădăcini
ce-mi confereau un sentiment de siguranță.
Puterea s-a răcit în câteva cuvinte.
Ce lucruri neînțelese!
Morman de cântece de altădată
se-adună-n colivia tulburătoarelor regrete
și trebuie culese.

Lőrinczi Francisc-Mihai

Sub stâncării alese ne-am așezat tăcerea
Să ne aflăm menirea lumii - ascunsă-n noi,
În tainică amiază ne pâguim iubirea
Din lacuri reci lumina se curmă în șuvoi.
Printre jnepeni ne-am tănuțit iubirea valuri
Cum hula de pe lacuri dansează-n vânt
valsând,
Cum grăul îl înclină-n fermecate lanuri
Tu-mi culegi iubirea cu brațele de gând.
Ne umplem cu albastru în năvodul glaciari,
Spărgând clepsidra goală, fără de nisip ales
Clipele-nverzite se rostogolesc neclar,
Acoperiș iubirii - cerul-veșmânt neînțeles.
Prin cutele iubirii se scurge timpul aur
Și ce putem alege - să fim al vieții plaur.

Casa noastră

Ioan Gligor Stopiță

Casa noastră, tată, se surupă
Pe un fundal de mari singurătăți.
Casa noastră, mamă, cade-n răpă.
Puii veșniciei au acum mustăți.

Și din a cerului albă grădină
Luceafărul ieșit-a ca să-mi spuie
Clipind cu ne-nțeleasa lui lumină
De-o răstignire-n șapte cuie.

Din cețuri ruginite cade teama...
Ce grav prohod e tata azi
Și ce durere mare este mama!

Surorile sunt ciute printre brazii
Ca un destin și un blestem de-a valma
Printre popoarele pierdute de nomazi...

STINGER

Ioan Gyuri Pascu

Iubirea m-a surprins în Piața cea Mare
Mă gândeam la singurătate, stând, aș,
în picioare.

Pe scenă, se auzea un pian cântând Bach,
în fine,

Atunci Iubirea a venit la mine
(știi cum e, pur și simplu, te-nfioară)
Și barmanul mi-a făcut un capucino cu
inimioară.

Am sorbit. Am simțit puțină spumă pe
mustață

și m-am rușinat.

Nu de alta, da' era și iubirea de față!

PROIECT ZIUA UNIVERSALĂ A IEI 2015

Mă numesc Popescu Corina. Sunt învățătoare la Școala Gimnazială Roșia și coordonatorul de proiect ZIUA UNIVERSALĂ A IEI ROȘIA, SIBIU.

Am ales să mă implic în realizarea acestui proiect deoarece consider că fiecare dintre noi trebuie să participe la promovarea și partajarea identității locale.

Comuna Roșia este una dintre localitățile de pe Valea Hârtibaciului, o zonă cu tradiții și obiceiuri unice, cu un potențial turistic ridicat și este aflată la 17 km de municipiul Sibiu. Având în vedere unicitatea zonei – din punct de vedere etnografic - consider că principalul obiectiv al acestui eveniment este conservarea și popularizarea elementelor definitorii ale tradițiilor și obiceiurilor zonei.

În urmă cu trei ani comunitatea LA BLOUSE ROUMAINE iniția un proiect de promovare a IEI tradiționale românești, stabilind data în 24 iunie – ziua de Sânziene.

Cu toate că m-am născut și am crescut la oraș, pentru mine IA înseamnă acasă, înseamnă povești cu Horia, Cloșca și Crișan, cu Pinteia Haiducul, cu Avram Iancu și frumoase fete care se prind la joc pe Ciuleandra Mariei Tănase!

Bine-nțeles că m-a prins și pe mine aceasta febră, care a unit românii din toate colțurile lumii! Satul Roșia a fost primul sat din România care s-a alăturat inițiativei comunității LA BLOUSE ROUMAINE.

În primul an, evenimentul s-a desfășurat pe perioada a două zile:

ziua 1 – Cules de sânziene împreună cu copiii din sat.

Ziua 2 – Ateliere pe teme de arte plastice și împletit cununi, un scurt program artistic prezentat de copiii satului și o scurtă prezentare a costumului popular românesc din Roșia și de pe Valea Hârtibaciului, material pus la dispoziție de Muzeul Astra în urma parteneriatului încheiat.

Anul trecut activitățile organizate în cadrul evenimentului s-au desfășurat pe parcursul a 6 zile, zile în care cu ajutorul și celorlate comunități de pe Valea Hârtibaciului am reușit să readucem la viață satul românesc, cu obiceiurile de mult uitate: îmbrăcarea iei și a costumului popular au fost la mare cinste, s-au cântat cântece culese de la bunici și s-a jucat ca la hora de altădată. Copiii au învățat să coase în cadrul unui atelier de cusături organizat în parteneriat cu Școala Populară de Arta Ilie Micu Sibiu, au învățat să modeleze ulcioare și blide, au pictat și persoanelizate II în cadrul atelierelor

de arte plastice. De asemenea am avut sprijinul clubului moto MADDOGS SIBIU și al comunității RETROMOBIL CLUB SIBIU care au fost prezenți în cadrul unei parade de la Muzeul Astra până la Roșia. Toți participanții la paradă au purtat II.

Anul acesta, vom sărbători IA în perioada 17 – 24 iunie.

De ce doresc să mă alătur din nou acestui eveniment?

Deoarece putem conserva **patrimoniul imaterial** care este în pericol. Reușim aceasta prin promovarea tradiției și obiceiurilor în rândul tinerilor (tabăra, ateliere de creație, programe artistice susținute de tinerii de pe Valea Hârtibaciului, expoziții) prin artă.

Globalizarea, televizorul, internetul și calculatorul sunt inamicul numărul 1 al patrimoniului imaterial. Cu alte cuvinte, degradarea are loc din ce în ce mai repede, și dacă nu facem ceva acum cel mai probabil la anul va fi prea târziu!

Comunitatea are nevoie de acest proiect! De ce? Pentru că oamenii îl așteaptă! Pentru că cei prezenți și-au dorit să ia parte activ la toate activitățile organizate! Am reușit să reinviem grupul vocal din Roșia – grup vocal care nu a avut în ultimii 10 ani nici o participare la vreun eveniment. Am reușit să-i facem pe cei prezenți – cam 150 de participanți zilnic – și pe tinerii voluntari ai Liceului de Artă din Sibiu să întrebe în ce perioadă va avea loc evenimentul în anul următor pentru că doresc să se reîntoarcă la Roșia, să îmbrace IA și să trăiască ca în poveștile bunicilor!

Împreună cu câțiva prieteni și colegi: Sergiu Chideșă, Maria Alexandru, Teodora Cristea, Marcela Rus și având sprijinul Asociației Europene Thalheim Roumanien, al Gazetei Hârtibaciului, al Muzeului Interetic al Văii Hârtibaciului de la Alțâna, al Muzeului Valea Hârtibaciului din Agnita, dorim să continuăm șirul evenimentelor începute cu 2 ani în urmă și să fim martorii însuflețirii satului românesc de odinioară, să împărtășim bucuria jocului, a portului și a tradițiilor românești.

Vă invit cu mare drag să îmbrăcați IA bunicii și să fiți alături de noi! Împreună, acest proiect ne poate ajuta să ne regăsim, să ne bucurăm oferind bucurie!

contact – Corina Popescu 0755163854
pagina IA Rosia, Sibiu -
<https://www.facebook.com/IARosia.Sibiu?ref=hl>

ZIUA UNIVERSALĂ A IEI ROȘIA, SIBIU, 2015

PROTEJAREA PATRIMONIULUI CULTURAL IMATERIAL

Comuna Roșia este situată la 17 km de municipiul Sibiu. Este una dintre localitățile de pe Valea Hârtibaciului. Zona Văii Hârtibaciului este o zonă cu tradiții și obiceiuri unice: **Fuga Lolelor - Agnita, Festivalul de colinde de pe Valea Hârtibaciului – Agnita, Ziua comunei Bruiu, Ziua Morii – Hosman, Festivalul Verzei – Moșna, Zilele Hârtibăcenilor, Ziua Laptelui – Săsăuș**, dar și o zonă cu un potențial turistic ridicat. Motiv pentru care am ales ca evenimentul **ZILELE IEI LA ROȘIA, PE VALEA HÂRTIBACIULUI** să devină o tradiție și de asemenea un prim pas în protejarea patrimoniului cultural imaterial.

Evenimentul din acest an dorește să facă cunoscută celor prezenți istoria Văii Hârtibaciului printr-o incursiune în trecut. Aceasta se va realiza în cadrul unei expoziții în care se vor prezenta 10 momente istorice importante de pe Valea Hârtibaciului, iar fiecare moment va avea un costum popular tradițional corespunzător perioadei prezentate. Astfel se va pune în valoare unicitatea costumului tradițional de pe Valea Hârtibaciului și modul în care evenimentele istorice au influențat transformarea acestuia

Corina Popescu.

Dragi prieteni,

Ferma de la Cornățel își deschide porțile tuturor celor care doresc să o viziteze, de acum înainte, în fiecare weekend până la 1 Noiembrie. În continuare, în timpul săptămânii, grupurile organizate de la școli, grădinițe etc. sunt binevenite iar în vacanța de vară îi așteptăm pe copii în tabere.

Părinți cu copii, bunici, unchi și mătuși, frați sau doar prieteni, vă așteptăm pe toți cu drag, în fiecare sâmbătă și duminică de la ora 10:00 la 17:30 să petreceți timp liber de calitate în natură. Fie că veniți într-o vizită de o zi, sau doriți să organizați o petrecere de familie, o zi onomastică, o serbare, cu siguranță găsim o formulă care să vi se potrivească!

Am pregătit pentru voi: vizită la animale, circuit de karturi cu pedale, rocodrom, circuit de aventură cu tiroliana, pernă de sărituri, plimbări cu poneii, cursuri de călărie, ture cu tractorașul, kinder bike park, excursii cu biciclete, închirieri de biciclete, Șura Haiducilor

Și nu în ultimul rând, la bistroul de la fermă veți putea servi snack-uri și răcoritoare.

Vă așteptăm!

COLEGIUL DE REDACȚIE AGNITA

Colectiv de redacție: Ilarion Bârsan, Mircea Drăgan,
Marius Halmaghi, Bogdan Albu, Cătălin Varga,
Ioan Vulcan-Agnițeanul

Tipar: Tipo Trib Sibiu
EDITURA ETAPE SIBIU
ISSN 2066-8708

Str. P-ța Republicii nr. 19,
Tel.: 0736 621 035
www.gazetahartibaciului.ro
e-mail: barsan.avh@gmail.com
orele 8⁰⁰ - 15⁰⁰